

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ
Τμήμα Επιστήμης Φυσικής Αγωγής και Αθλητισμού

Διπλωματική εργασία της φοιτήτριας Μαρίνου Ευαγγελίας
(ΑΕΜ 0797030)

ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΣΗ ΑΘΛΗΤΩΝ ΚΟΛΥΜΒΗΣΗΣ

Υπεύθυνος καθηγητής: Κουστέλιος Αθανάσιος

ΤΡΙΚΑΛΑ
ΙΟΥΝΙΟΣ 2001

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ
ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ & ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ
ΕΙΔΙΚΗ ΣΥΛΛΟΓΗ «ΓΚΡΙΖΑ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ»

Αριθ. Εισ.: 1359 / 1
Ημερ. Εισ.: 03 - 10 - 2001
Δωρεά:
Γαξιοθετικός Κωδικός: ΠΤ - ΤΕΦΑΑ
2001
ΜΑΡ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

Εισαγωγή

1.1 Εισαγωγή του όρου επαγγελματική ικανοποίηση	σελ. 1
1.2 Ορισμοί επαγγελματικής ικανοποίησης	σελ. 1
1.3 Ικανοποίηση μέσω της συμμετοχής	σελ. 4
1.4 Ικανοποίηση μέσω υπηρεσιών	σελ. 4
1.5 Ικανοποίηση μέσω του ελεύθερου χρόνου	σελ. 5
1.6 Ικανοποίηση μέσω του αθλητισμού	σελ. 6
1.7 Κλίμακες μέτρησης επαγγελματικής ικανοποίησης	σελ. 6
1.8 Στόχος της έρευνας	σελ. 6
1.9 Περιορισμοί της έρευνας	σελ. 6

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

Ανασκόπηση βιβλιογραφία

σελ. 7

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

Μεθοδολογία έρευνας

3.1 Δείγμα	σελ. 19
3.2 Όργανο μέτρησης	σελ. 19
3.3 Διεξαγωγή της έρευνας	σελ. 19

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

Αποτελέσματα

σελ. 20

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5

Συζήτηση – Συμπεράσματα

σελ. 24

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

σελ. 28

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1^ο

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

1.1. Εισαγωγή του όρου επαγγελματική ικανοποίηση

Η επαγγελματική ικανοποίηση είναι η συναισθηματική αντίδραση που προκαλείται στα άτομα από την δουλειά και τις εμπειρίες . Αποτελείται από πολύπλευρους και πολύπλοκους παράγοντες, όπως ο μισθός , η ασφάλεια , το επίτευγμα και η πρόκληση. Αυτές οι ποικίλες πλευρές της επαγγελματικής ικανοποίησης μπορεί να συνδέονται με τις ανάγκες και τις αξίες κάποιου . Η ιδέα της επαγγελματικής ικανοποίησης μπορεί να εκτείνεται μέχρι τους εθελοντές , οι εμπειρίες εργασίας των οποίων είναι παρόμοιες με την αμειβόμενη εργασία σε πολλούς τομείς . Έτσι τα στελέχη των αθλητικών οργανισμών μπορούν να θεωρούν τους πελάτες τους σαν υπαλλήλους μερικής απασχόλησης , η ικανοποίηση των οποίων είναι αποφασιστική για την επιχείρησή τους . Επομένως, η εξέταση της ικανοποίησης αυτών είναι ανάλογη με τις οργανωτικές και διαπροσωπικές μεθόδους , που χρησιμοποιούνται στην παραγωγή μιας υπηρεσίας, και την ποιότητα αυτής . Με τον πελάτη σε προοπτική, εισάγονται τα θέματα της ικανοποίησης από την συμμετοχή, ικανοποίηση με υπηρεσίες , ικανοποίηση μέσω του ελεύθερου χρόνου και αθλητική ικανοποίηση .

1.2. Ορισμοί επαγγελματικής ικανοποίησης

Οι ερευνητές έχουν κάνει πολλές προσπάθειες να ορίσουν και να περιγράψουν την επαγγελματική ικανοποίηση . Ένας από τους πιο σημαντικούς ορισμούς, όπως οι Lofquist and Dawis (1984) επισήμαναν , είναι ότι η επαγγελματική ικανοποίηση είναι “ μια ευχάριστη , συγκινησιακή κατάσταση , που απορρέει από την

εκτίμηση του τρόπου με τον οποίο η έμπειρη επαγγελματική κατάσταση κάποιου συναντά τις ανάγκες , τις αξίες και τις προσδοκίες του " . Οι Rice , McFarlin and Bennett πίστευαν ότι " η ικανοποίηση καθορίζεται εν μέρει από τις αντιφάσεις που απορρέουν από μια διαδικασία ψυχολογικής σύγκρισης , που σχετίζεται με την εκτίμηση των εμπειριών της τωρινής εργασίας σε σχέση με κάποια προσωπικά δεδομένα σύγκρισης (π.χ τι θέλουν οι εργαζόμενοι , τι αισθάνονται ότι δικαιούνται) . Οι Balzer et al (1990) όρισαν την επαγγελματική ικανοποίηση ελαφρά διαφορετικά σαν " το αίσθημα που ο εργαζόμενος έχει για την δουλειά του ή για τις εμπειρίες της δουλειάς του σε σχέση με προηγούμενες εμπειρίες , τωρινές προσδοκίες και διαθέσιμες εναλλακτικές .

Η επαγγελματική ικανοποίηση είναι μια συμπεριφορά που οι άνθρωποι έχουν απέναντι στην εργασία τους . " Οι συμπεριφορές είναι σχετικά σταθερές συναισθηματικές ή αξιολογικές προδιαθέσεις προς ένα συγκεκριμένο άτομο , κατάσταση ή άλλη υπόσταση " . (Saal and Knight 1988) . Μια συμπεριφορά περιλαμβάνει ένα γνωστικό συστατικό , ένα συναισθηματικό και ένα συμπεριφορικό συστατικό .

Η επαγγελματική ικανοποίηση είναι ίσως το πιο συχνά μελετημένο θέμα στη οργανωτική και την βιομηχανική ψυχολογία . Την ίδια στιγμή αυτές οι προσπάθειες έρευνας είναι αναποτελεσματικές και ατελέσφορες , γιατί δεν έχει βρεθεί μια δυνατή σχέση ανάμεσα στην επαγγελματική ικανοποίηση και σε όποιους άλλους σχετικούς με την οργάνωση παράγοντες . Όποια απόδειξη σχέσης μεταξύ της επαγγελματικής ικανοποίησης και άλλων οργανωτικών σχετικών με την έκβαση μεταβλητών , όπως η απόδοση , η μακροχρόνια απουσία , ο κύκλος εργασιών , υπήρξε αδύναμη (Saal and Knight 1995 , Schermerhorn et al. 1997) .

Αυτή η πολυπλοκή κατάσταση της απασχόλησης , μπορεί να οδηγήσει κάποιους διαχειριστές στην αδιαφορία για την ιδέα της επαγγελματικής ικανοποίησης και στην αύξηση του ενδιαφέροντος για την ουσία της παραγωγικότητας .

Οι Balzer et al. (1990) υποστήριξαν την άποψη ότι η επαγγελματική ικανοποίηση είναι μεγάλης σημασίας σε τρία διαφορετικά επίπεδα : ανθρωπιστικό , οικονομικό και θεωρητικό . Στο ανθρωπιστικό επίπεδο τα περισσότερα διοικητικά στελέχη ενδιαφέρονται για την ευημερία των εργατών . Επομένως , από τότε που η επαγγελματική ικανοποίηση βρέθηκε να συνδέεται με την ψυχική και φυσική υγεία , η βελτίωση της ικανοποίησης έχει σημαντική σημασία . Στο οικονομικό επίπεδο η επαγγελματική ικανοποίηση πρέπει να ενδιαφέρει την διοίκηση γιατί “ η αύξηση της ικανοποίησης σε περιοχές της εργασίας μπορεί να αποδειχθεί ωφέλιμη στην επιχείρηση σε πολλούς τομείς περιλαμβανόμενους και τους τομείς μείωσης της μακροχρόνιας απουσίας , τη μείωση του κύκλου εργασιών και των εργατικών ατυχημάτων “ . (Balzer et al. 1990) . Στο θεωρητικό επίπεδο , πολλές θεωρίες για τα κίνητρα που ωθούν στην εργασία και την εργασιακή συμπεριφορά ενσωματώνουν την έννοια της επαγγελματικής ικανοποίησης . Θεωρητικές υποθέσεις αναφέρονται στην ικανοποίηση σαν την κύρια αιτία για την αύξηση της επαγγελματικής απόδοσης και της συνεργασίας ή σαν το αποτέλεσμα της συμπεριφοράς , που οδηγεί στον επαγγελματικό έπαινο .

1.3. Ικανοποίηση μέσω της συμμετοχής

Οι άνθρωποι συμμετέχουν για διαφορετικούς λόγους στις ποικίλες δραστηριότητες . Γι ' αυτό οι υπηρεσίες για τους συμμετέχοντες μπορούν να διακριθούν σε επιδιώξεις ευχαρίστησης , ικανοτήτων , υπεροχής και υγείας . Οι συμμετέχοντες σε κάθε μια από αυτές τις δραστηριότητες έχουν διαφορετικούς προσανατολισμούς , ανάγκες και προσδοκίες . Γι ' αυτό το λόγο πρέπει να παρατηρούνται ξεχωριστά κάθε μια από αυτές τις κατηγορίες . Δυστυχώς , λίγοι ερευνητές έχουν προσπαθήσει να καταλάβουν την δυναμική της ικανοποίησης σε αυτά τα πλαίσια . Όμως παρόμοιες έρευνες μπορούν να συμπεράνουν τα αίτια της συμμετοχής στον αθλητισμό και την ψυχαγωγία .

1.4. Ικανοποίηση μέσω υπηρεσιών

Οι Berry and Parasuraman (1991) εισηγήθηκαν ότι οι καταναλωτές μιας υπηρεσίας χρησιμοποιούν πέντε διαστάσεις για να την αξιολογήσουν . Η αξιολόγηση των πέντε διαστάσεων των Berry and Parasuraman μπορεί να κατανοηθεί σαν πηγή ικανοποίησης του καταναλωτή αθλημάτων και δραστηριοτήτων αναψυχής . Πράγματι , η περιγραφή των πέντε διαστάσεων παρουσιάζεται περισσότερο σχετική σε μερικές υπηρεσίες του κλάδου μας , όπως εκείνες που ένα εμπορικό γυμναστήριο προσφέρει . Για παράδειγμα , οι υπέρβαροι και αγύμναστοι πελάτες πρέπει να επιμείνουν και να δουλέψουν σκληρά για να ανακουφιστούν από τα προβλήματα τους . Το κίνητρο για μια τέτοια σημαντική προσπάθεια μπορεί να ενισχυθεί αν ο προπονητής είναι απαιτητικός απέναντι στους πελάτες και ευαίσθητος στις ανάγκες και στις απογοητεύσεις τους . Οι πελάτες έχουν απαίτηση αυτές οι υπηρεσίες να είναι αξιόπιστες (έγκυρες και ακριβείς) , ανταποκρινόμενες (να υπάρχει άμεση βοήθεια) ,

κατοχυρωμένες (δημιουργία εμπιστοσύνης μέσα από την γνώση και την αβρότητα) , και εμπάθεια (εξασφάλιση ατομικής προσοχής) . Βέβαια , τα χειροπιαστά (οι ανέσεις και ο εξοπλισμός) πρέπει να είναι κατάλληλα .

1.5. Ικανοποίηση μέσω του ελεύθερου χρόνου_

“ Οι δραστηριότητες ελεύθερου χρόνου ορίζονται σαν μη υποχρεωτικές δραστηριότητες , τις οποίες τα άτομα διαλέγουν να κάνουν στον ελεύθερο χρόνο τους , αποκλείοντας τις δραστηριότητες , που συναντούν τις βιολογικές ανάγκες . Οι δραστηριότητες μπορεί να είναι ενεργές ή ανενεργές , όπως ο αθλητισμός , οι υπαίθριες και κοινωνικές δραστηριότητες . Αυτός ο ευρύς ορισμός περιλαμβάνει τις δραστηριότητες εκείνες , που οι πελάτες συμμετέχουν , καθώς επίσης και την αντίληψη , ότι η εθελοντική εργασία είναι μια δραστηριότητα ελεύθερου χρόνου .

Οι Beard and Ragheb (1980) όρισαν την ικανοποίηση του ελεύθερου χρόνου σαν “ τις θετικές αντιλήψεις και τα αισθήματα που διαμορφώνονται , αποσπώνται ή κερδίζονται από κάποιον σαν αποτέλεσμα της ενασχόλησης του σε δραστηριότητες ελεύθερου χρόνου . Είναι ο βαθμός στον οποίον κάποιος ικανοποιείται από τις εμπειρίες και τις καταστάσεις του ελεύθερου χρόνου “ .

Οι Beard and Ragheb (1980) πρότειναν ένα πλάνο έξι διαστάσεων για την ικανοποίηση του ελεύθερου χρόνου , που επιβεβαιώνεται μέσα από στατιστικές διαδικασίες . Όλες οι έξι διαστάσεις ή πλευρές της ικανοποίησης είναι εφαρμόσιμες σε αθλητές και σε πελάτες αναψυχής , καθώς και σε εθελοντές .

1.6. Ικανοποίηση μέσω του αθλητισμού

Η ανάγκη ξεχωριστής συζήτησης της αθλητικής ικανοποίησης προέρχεται από δύο μοναδικά χαρακτηριστικά του

αθλητισμού (Chelladurai and Riemer 1997) . Το πρώτο είναι ότι οι αθλητές είναι οι κύριοι δικαιούχοι του πανεπιστημιακού αθλητισμού και το δεύτερο , ότι όταν ο πανεπιστημιακός αθλητισμός λαμβάνεται σαν διασκέδαση , οι αθλητές είναι οι κύριοι παραγωγοί αυτής της διασκέδασης (Chelladurai and Riemer 1997).

Οι αθλητές αφιερώνουν πολύ χρόνο στην προπόνηση , σε σύγκριση με τον χρόνο , που σπαταλούν στον αγώνα . Για παράδειγμα , μια ομάδα μπάσκετ μπορεί να σπαταλά δύο ώρες την ημέρα για τέσσερις μέρες στην προπόνηση , για έναν αγώνα , που διαρκεί λιγότερο από δύο ώρες . Γι ` αυτό η ικανοποίηση ενός αθλητή στη διάρκεια της προπόνησης είναι εξίσου σημαντική με αυτήν κατά την διάρκεια του αγώνα .

1.7. Κλίμακες μέτρησης της επαγγελματικής ικανοποίησης

Κατά καιρούς έχουν δημιουργηθεί διάφορες κλίμακες μέτρησης της επαγγελματικής ικανοποίησης . Οι δύο πιο γνωστές κλίμακες είναι το JDI (Job Descriptive Index) και το MSQ (Minnesota Satisfaction Questionnaire) .

1.8. Στόχος της έρευνας

Σκοπός της εργασίας αυτής ήταν να διερευνηθεί το επίπεδο της ικανοποίησης των αθλητών της κολύμβησης .

1.9. Περιορισμοί της έρευνας

Κατά τη διεξαγωγή της έρευνας το σοβαρότερο πρόβλημα που εμφανίστηκε ήταν ο φόβος για το αν θα έπρεπε να αναφερθεί επώνυμα ή όχι .

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2^ο

Ανασκόπηση βιβλιογραφίας

Στο κεφάλαιο αυτό , κάνοντας μια ιστορική αναδρομή στον όρο επαγγελματική ικανοποίηση , θα παρατηρήσουμε ότι κατά τους εκάστοτε ερευνητές ο όρος ποικίλει .

Σύμφωνα με την μελέτη των Barbara A. Brown and B. Gail Frankel , που εξετάζει τη συμμετοχή σε φυσικές δραστηριότητες ελεύθερου χρόνου , την ικανοποίηση μέσω του ελεύθερου χρόνου και την ικανοποίηση από τη ζωή , αποδείχθηκε ότι η φυσική δραστηριότητα συνδέεται δυνατά με την ικανοποίηση μέσω του ελεύθερου χρόνου στις μικρότερες ηλικίες , ενώ αντίθετα κανένα ηλικιακό πρότυπο δεν παρατηρήθηκε στη σχέση ανάμεσα στη φυσική δραστηριότητα και την ικανοποίηση από τη ζωή . Η πορεία των αναλύσεων δείχνει ότι η ικανοποίηση μέσω του ελεύθερου χρόνου συμβάλλει άμεσα και έμμεσα στην ικανοποίηση από τη ζωή . Στη μελέτη χρησιμοποιήθηκαν ατομικά στατιστικά στοιχεία από ένα τυχαίο δείγμα ενηλίκων , που ζουν σε μια μεσοαστική πόλη του Καναδά . Τα τελευταία χρόνια εμφανίζεται αυξανόμενο το ενδιαφέρον για την ποιότητα ζωής των Καναδών . Το ενδιαφέρον αυτό πηγάζει από την προβολή της επίδρασης , που ένας ηλικιωμένος πληθυσμός θα έχει πάνω στις μελλοντικές οικονομικές , κοινωνικές και υγειονομικές πηγές . Το ενδιαφέρον εκδηλώθηκε μέσω των κοινωνικών και πολιτικών πρωτοβουλιών , που σχεδιάστηκαν για την βελτίωση της ποιότητας ζωής των Καναδών (Berry and Williams , 1987 ; Vallerand , O` Connor and Blais , 1989 ; Wong , 1989 ; Wood and Johnson , 1989) .

“ Η ποιότητα ζωής ” είναι μια ασαφής έννοια . Ο Russel (1987) ορίζει τους παράγοντες “ νιάτα , πλούτη , κοινωνική θέση και αναγνώριση ” σαν τους κυριότερους παράγοντες που συμβάλλουν στην καλή ποιότητα ζωής . Οι Orrong , Ironside and Kennedy (1988) τονίζουν ότι δεν υπάρχει ομοφωνία για την έννοια του όρου “ ποιότητα ζωής ” και συνεχίζουν διαφωνώντας ότι η ποιότητα ζωής ορίζεται σαν συνάρτηση των συνθηκών ζωής και των εμπειριών . Προτείνουν ότι τα υποκειμενικά μέτρα είναι περισσότερο κατάλληλα για τον υπολογισμό των τελευταίων σαν απάντηση σε μια προηγούμενη δήλωση του Abrams (1973) για προσοχή σε “ σε μια καινούργια διάσταση της ποιότητας ζωής ” , που ονομάζεται ικανοποίηση από τη ζωή (Abrams 1973) .

Σημαντική ερευνητική προσοχή αφιερώθηκε στην εξέταση των συσχετίσεων της ικανοποίησης από τη ζωή . Μια προσέγγιση ήταν να αναγνωρισθούν οι διαφορετικές αρμοδιότητες της ζωής και να εξετασθεί αν η ικανοποίηση , που εκφράζεται μέσα από αυτές τις αρμοδιότητες , σχετίζεται με τους συνολικούς δείκτες της ικανοποίησης ζωής . Πρόσφατες έρευνες επικεντρώθηκαν στην σπουδαιότητα της εργασίας για την ζωή των ενηλίκων . Έρευνες των σχέσεων μεταξύ της επαγγελματικής ικανοποίησης και της ικανοποίησης από τη ζωή έλαβαν την μεγαλύτερη ερευνητική προσοχή (Roadburg , 1985) . Επιπρόσθετοι παράγοντες , όπως η σημασία μιας καλά ασφαλισμένης ζωής , η μειωμένη σημασία της εργασίας σαν πρωταρχική πηγή της ικανοποίησης από τη ζωή , και άλλοι τομείς της κοινωνικής ζωής , αναγνωρίστηκαν σαν σπουδαίες πηγές της ικανοποίησης από τη ζωή (Cambell , 1976 ; Crandall and Slivken , 1980 ; London , Crandal and Seals , 1977 ; Yankelovich , 1978) . Στους άλλους τομείς περιλαμβάνονται η οικογένεια , η υγεία , ο γάμος , η κοινωνικοοικονομική θέση και η

σχόλη (Kelly , Steinkamp and Kelly , 1987; Minor , Bradburn and Schaeffer , 1980; Riddick 1985; Riddick and Daniel , 1984 ; Russel , 1987 ; Steinkamp and Kelly , 1987) .

Οι έρευνες που αφορούν την συμπεριφορά στον ελεύθερο χρόνο και την ικανοποίηση μέσω του ελεύθερου χρόνου προσέλκυσαν πολλούς ερευνητές (Flannagan , 1978; Guirin , 1980 ; Kelly et al. 1987; London et al. 1977; Markides and Martin 1979; Ragheb and Griffith , 1982 ; Russel 1987) . Οι περισσότερες έρευνες επικεντρώθηκαν σε μεγαλύτερης ηλικίας άτομα υποθέτοντας ότι επειδή οι ρόλοι της δουλειάς γι ` αυτά είναι μικροί , ησχόλη θα γίνει μια πλευρά της ζωής αυξανόμενης σημασίας και η ικανοποίηση μέσω τηςσχόλης θα συνεισφέρει σημαντικά στην ικανοποίηση της ζωής και στην ενηλικίωση (McPherson , 1990 . Roadburg , 1985) .

Μια μορφήσχόλης που έγινε δέκτης μεγάλης προσοχής είναι η φυσική δραστηριότητα . Οι δημόσιοι και ιδιωτικοί τομείς έχουν αναλάβει έναν αριθμό πρωτοβουλιών για να καθορίσουν τα επίπεδα των δραστηριοτήτων , να προωθήσουν τη φυσική δραστηριότητα στη ζωή και να δημιουργήσουν και να ενισχύσουν τις ευκαιρίες για τους συμμετέχοντες (Fitness Canada , 1982 . Ontario Ministry of Tourism and Recreation 1986) . Τέτοιες πρωτοβουλίες αναφέρθηκαν με την πεποίθηση ότι η φυσική δραστηριότητα έχει θετικό αντίκτυπο στη ψυχική και φυσική κατάσταση ανθρώπων κάθε ηλικίας , περιλαμβανομένης και της ικανοποίησης από τη ζωή . Παρ`όλες αυτές τις πρωτοβουλίες όμως , υπάρχουν στοιχεία μείωσης της συμμετοχής στις δραστηριότητες αυτές με το πέρασμα των χρόνων (McPherson 1984) . Το επίκεντρο αυτής της μελέτης , δηλαδή η εξέταση της σχέσης ανάμεσα στην συμμετοχή στη φυσική δραστηριότητα και

στην ικανοποίηση από τη ζωή , έχει ιδιαίτερη σημασία για τον σχεδιασμό των προγραμμάτων , που προάγουν τη φυσική δραστηριότητα στους ηλικιωμένους .

Σύμφωνα με τους Smith and Theberge (1987) δεν υπάρχει άμεση απόδειξη της σχέσης μεταξύ της συμμετοχής σε φυσικές δραστηριότητες και στην ικανοποίηση από τη ζωή . Υπάρχει κάποια απόδειξη όμως , που υπαινίσσεται ότι αυτός ο τύπος δραστηριότητας μπορεί να είναι σημαντικός για την φυσική κατάσταση καθ ` όλη την διάρκεια της ζωής. Τα θετικά πλεονεκτήματα , που σχετίζονται με την τακτική συμμετοχή σε φυσικές δραστηριότητες , τεκμηριώνονται μέσα από βιομηχανικές , βιολογικές και φυσιολογικές έρευνες (Bortz , 1982 ; Carter, 1983; DeVries ,1980 ; Kent ,1982. Naughton 1982 ;Piscopo, 1986 ; Smith ,1982).

Σύμφωνα με μια άλλη έρευνα του Jun Eguchi ο περιβαλλοντολογικός παράγοντας και ο παράγοντας προπονητής σχετίζονται με την ικανοποίηση κολεγιακών αθλητών ποδοσφαίρου στην Ιαπωνία . Στη συγκεκριμένη έρευνα ο Eguchi ασχολείται με την αθλητική ικανοποίηση . Επέδειξε το βασικό μοντέλο της αθλητικής ικανοποίησης των αθλητών ποδοσφαίρου και συζήτησε την λογική του μοντέλου αυτού . Το μοντέλο αυτό περιλαμβάνει τέσσερις παράγοντες : παράγοντας εκτέλεσης , προπονητικός παράγοντας , οργανωτικός παράγοντας και περιβαλλοντικός παράγοντας . Ο Eguchi επέδειξε κάποια υποκείμενα . Πρώτον , υπήρχε η ανάγκη επέκτασης του δείγματος , γιατί αυτή η αναφορά δεν περιλαμβάνει όλα τα κολέγια της Ιαπωνίας . Δεύτερον , ο Eguchi σκέφτεται να συμπεριλάβει όλα τα αντικείμενα του Athlete Satisfaction Questionnaire, γιατί η συγκεκριμένη εργασία δεν τα περιλαμβάνει . Αυτή η μελέτη προτείνει ένα καινούργιο μοντέλο

ικανοποίησης των αθλητών ποδοσφαίρου της Ιαπωνίας . Συγκεκριμένα υπάρχουν δυο προσεγγίσεις . Πρώτον , η επικέντρωση στη σχέση μεταξύ των τεσσάρων παραγόντων και δεύτερον η ανακατασκευή καινούργιου μοντέλου . Τα στατιστικά στοιχεία συγκεντρώθηκαν απ' όλη τη χώρα (N = 135) , και συγκρίθηκαν με το ASQ των Chelladurai and Riemer(1997) . Αυτή η μελέτη βρήκε σημαντικές συσχετίσεις μεταξύ του περιβάλλοντος (συνεργασία με συναθλητές , εντιμότητα και συμβουλές) , παράγοντας και προπονητής (προπόνηση , επιλογή , χρησιμότητα) και παράγοντας στην αθλητική ικανοποίηση . Το συμπέρασμα ήταν ότι η ικανοποίηση των αθλητών ποδοσφαίρου της Ιαπωνίας βασίζεται στις ανθρώπινες σχέσεις μεταξύ της ομάδας .

Η ικανοποίηση των αθλητών έχει επίσης τονιστεί από αρκετούς ερευνητές στην ψυχολογία των αθλημάτων , οι οποίοι έχουν συμπεριλάβει την ικανοποίηση των αθλητών σαν μια μεταβλητή πρόβλεψης ή αποτελέσματος στη δουλειά τους . Για παράδειγμα , το πολυδιάστατο μοντέλο του Chelladurai (1978) περιλαμβάνει την ικανοποίηση σαν ένα αποτέλεσμα , που ποικίλει ανάλογα με την απόδοση . Η έρευνα που βασίστηκε σε αυτό το μοντέλο της αρχηγίας ασχολείται σε μεγάλο βαθμό με τη συσχέτιση της δυναμικής της αρχηγίας με την ικανοποίηση των αθλητών . Η ικανοποίηση σαν αποτέλεσμα έχει χρησιμοποιηθεί σε διαφορετικές μελέτες για την αρχηγία , που βασίζονται στο πολυδιάστατο μοντέλο . Το μέτρο της ικανοποίησης ωστόσο ήταν διαφορετικό από μια γενική μορφή αθλητικής ικανοποίησης (Summers , 1983; Weis and Friedrichs, 1986.) , ικανοποίηση με τον προπονητή (Chelladurai, 1978, 1984; Chelladurai , Imamura , Yamaguchi , Oinuma and Miyauchi , 1988; Dwyer and Fischer

1990; Horn and Carron ,1985; McMillin ,1990; Riemer and Chelladurai ,1995; Schliesman,1987) ,ικανοποίηση με την προσωπική απόδοση (Chelladurai,1984) , ικανοποίηση με την ομαδική παρουσίαση (Chelladurai, 1984) ικανοποίηση με την ομάδα (Weis and Friedrichs, 1986) , ικανοποίηση με προσωπικά αποτελέσματα (Chelladurai et al.,1988; McMillin ,1990) και ικανοποίηση με γενικές ασχολίες (Chelladurai, 1984) .

Η αθλητική ικανοποίηση έχει επίσης συμπεριληφθεί και σε άλλα θεωρητικά πλαίσια . Για παράδειγμα , ο Carron (1982) συμπεριλάμβανε την ικανοποίηση και σαν μια προϋπόθεση (προσωπικός παράγοντας) και σαν αποτέλεσμα (ατομικά αποτελέσματα) στο μοντέλο συνοχής του . Η αθλητική ικανοποίηση έχει επίσης συσχετιστεί και με το κίνητρο για συμμετοχή (Carron and Chelladurai, 1981) . Επίσης έχει θεωρηθεί ένα προβλεπόμενο αποτέλεσμα της αποτελεσματικότητας ενός προπονητή (Feltz et al. ,1996) . Έχει επίσης χρησιμοποιηθεί σαν μια εξαρτώμενη μεταβλητή στην έρευνα πάνω στους προσανατολισμούς για τον τελικό σκοπό (Horn , Duda and Miller, 1993) , στην κοινωνική θετικότητα (Connolly Rotella, 1991) , στον προσανατολισμό του προπονητή και του παίκτη στο κλίμα κινήτρου (Tammen, 1996) και στην συμβατότητα προπονητή – παίκτη (Horne and Carron, 1985) .

Πρέπει να σημειωθεί ότι άλλες ιδεολογικά συναφείς δομές όπως η δέσμευση , η απόλαυση και οι αντιδράσεις αξιολόγησης των παικτών έχουν συμπεριληφθεί σε διάφορα θεωρητικά μοντέλα στη ψυχολογία των αθλημάτων . Για παράδειγμα , οι Schmidt and Stein (1991) , στο μοντέλο τους της αφοσίωσης στα σπορ , έχουν συμπεριλάβει την ικανοποίηση σαν μια προϋπόθεση που μπορεί να χρησιμοποιηθεί στη πρόβλεψη του επιπέδου της αφοσίωσης

και της διακοπής μαθημάτων . Οι Scanlan , Simons , Carpenter , Schmidt and Keeler (1993) έχουν συμπεριλάβει την ευχαρίστηση των αθλημάτων σε μια δομή κάπως συναφή , που μερικές φορές χρησιμοποιείται αντί της ικανοποίησης (Scanlan , Stein and Ravizza, 1989) , σαν μια προϋπόθεση για την αφοσίωση στα σπορ . Παρομοίως , οι αντιδράσεις αξιολόγησης των παικτών των Smool , Smith , Curtis and Hunt's (1978) , στο βιβλίο " Μοντέλο Αρχηγίας σαν μέσο " εστιάζουν στη στάση προς τον προπονητή , τους συμπαίκτες , τους ίδιους και την εμπειρία του παιχνιδιού .

Συμφώνα με την παρακάτω έρευνα των Chelladurai and Riemer (1997) υπογραμμίζεται η ομαδικότητα των αθλητικών ομάδων , αναπτύσσεται η λογική μέτρησης της αθλητικής ικανοποίησης και τονίζεται ότι η αθλητική ικανοποίηση μπορεί να χρησιμοποιηθεί σαν μέτρο μέτρησης της οργανωτικής αποτελεσματικότητας . Εδώ παρουσιάζονται οι διαφορετικές πλευρές της ικανοποίησης στον αθλητισμό . Μια πλευρά ταξινομείται σύμφωνα με τα ακόλουθα κριτήρια : κατά πόσο α) σχετίζεται με την εργασία , β) είναι αποτέλεσμα ή διαδικασία και γ) επηρεάζει το άτομο ή την ομάδα . Συζητείται επίσης το μέγεθος στο οποίο οι αναγνωρισμένες πλευρές της ικανοποίησης είναι πλήρεις , αποκλειστικές και εσωτερικά ομοιογενείς .

Σύμφωνα με τους Balzer , Smith , Kravitz , Paul , Reilly and Reilly (1990) , Dawis and Lofquist (1984) , Rice , McFarlin and Bennett (1989) ορίζουμε την ικανοποίηση του αθλητή σαν θετική κατάσταση επιρροής που απορρέει από μια πολύπλοκη αξιολόγηση των διαδικασιών των δομών και αποτελεσμάτων σχετικών με την αθλητική εμπειρία . Το επίκεντρο της ικανοποίησης ενός αθλητή συμφωνεί με τις απόψεις της Διοίκησης Ολικής Ποιότητας (TQM) (Dickens , 1994, Goetsch,1994.

Zeithaml , Parasuraman and Berry ,1990) . Η ποιότητα προσδιορίζεται σαν η συνολικότητα των χαρακτηριστικών προϊόντων και υπηρεσιών που επηρεάζουν την ικανότητα της να ανταποκρίνεται στις ανάγκες (British Standards Institute, 1991) , και σαν μια δυναμική κατάσταση σχετιζόμενη με προϊόντα , υπηρεσίες , ανθρώπους , διαδικασίες και περιβάλλοντα που ανταποκρίνονται ή υπερβαίνουν τις προσδοκίες του πελάτη (Goetsch ,1994) . Είναι φανερό ότι αυτοί οι ορισμοί εστιάζονται στις ανάγκες του πελάτη και στις προσδοκίες του . Οι Zeithaml et al. (1990) έδιναν περισσότερη έμφαση όταν δήλωναν ότι “ τα μόνα κριτήρια που λαμβάνονται υπόψη στην αξιολόγηση της ποιότητας της υπηρεσίας ορίζονται από τους πελάτες “ . Ο Zablonski (1991) συμφωνεί με αυτό και παρατηρεί ότι δύο σπουδαίες αρχές είναι α) η εστίαση στους πελάτες και β) η εστίαση σε διαδικασίες και αποτελέσματα . Ίσως θεωρήσουμε την μελέτη της ικανοποίησης του αθλητή σημαντική και για άλλους σοβαρούς λόγους . Πρώτα ο Daniel (1983) ισχυρίζεται ότι η έρευνα της ικανοποίησης είναι σημαντική επειδή “ η ταύτιση επιτυχίας σε στόχους οργάνωσης και ανάγκη ικανοποίησης των ατόμων μέσα στους οργανισμούς είναι ένας κρυφός και φανερός στόχος μιας δημοκρατικής κοινωνίας “ . Ενώ η ικανοποίηση του αθλητή είναι μια μεταβλητή που χρησιμοποιείται συχνά στην έρευνα , οι μέθοδοι της λειτουργικότητας ιστορικά ήταν ανεπαρκείς . Οι Granito and Carlton (1993) ζήτησαν την ανάπτυξη ενός ερωτηματολογίου για ικανοποίηση στα σπορ που δείχνει με ακρίβεια όλες τις πλευρές της ικανοποίησης . Τέτοια κλίμακα πρέπει απαραίτητως να έχει ένα επαρκές ιδεολογικό μοντέλο πάνω στο οποίο να δομηθεί .

Δυστυχώς δεν έχει υπάρξει συστηματική προσπάθεια για να α) οριστεί η ικανοποίηση του αθλητή , β) να φανερώσει όλες τις

σχετικές πλευρές αυτής της ικανοποίησης και γ) να αναπτύξει μια κλίμακα ικανοποίησης του αθλητή . Ενώ συστηματικές προσπάθειες έχουν γίνει για να εκτιμήσουν άλλες μεταβλητές που ισχυρίζονται ότι επηρεάζουν την ικανοποίηση των ατόμων , αυτή η εξαρτημένη μεταβλητή έχει εκτιμηθεί με ένα πρόχειρο τρόπο (Chelladurai , 1979, 1984; Dwyer and Fischer , 1990; Horne and Carron ,1985;Riemer and Chelladurai ,1995 ; Schliesman,1987; Weiss and Friedrichs ,1986; Williams and Hacker,1982) . Οι Whittal and Orlick (1978) ανέφεραν την ανάπτυξη μιας κλίμακας 84 μονάδων για να μετρήσουν 6 τομείς ικανοποίησης στα σπορ , παιχνίδι , εξάσκηση , προπονητής , συμπαίκτες , αντίπαλοι και απόδοση . Πιο πρόσφατα άλλοι ερευνητές (Chelladurai Imamura , Yamaguchi , Oinuma and Miyauchi , 1988) επιχείρησαν να μετρήσουν την ικανοποίηση Καναδών και Γιαπωνέζων αθλητών με αρκετούς τρόπους . Η ανάλυση παραγόντων των στοιχείων τους έδωσε δυο διαστάσεις ικανοποίησης του αθλητή : ικανοποίηση με προσωπικά αποτελέσματα και ικανοποίηση με αρχηγία . Οι Schliesman et al. (Schliesman 1987. Schliesman , Beitel and DeSensi) έκαναν χρήση δύο μέτρων ικανοποίησης σχετικά με την αθλητική ηγεσία . Το πρώτο αναφερόταν σαν “ γενική ικανοποίηση με αρχηγία “ και είναι μια μεμονωμένη μέτρηση . Το δεύτερο μέτρο αποτελείται από 5 παράγοντες και ο καθένας μετράει την ικανοποίηση με μια από τις 5 διαστάσεις συμπεριφοράς αρχηγίας που προτείνεται από τον Chelladurai .

Τα αποτελέσματα της έρευνας των Chelladurai and Riemer (1997) , που αναπτύχθηκε παραπάνω , εκθέτονται σε αυτή την παράγραφο . Έτσι όπως είπε ο Hambrick (1984) “ η προτεινόμενη απαρίθμηση και ταξινόμηση τομέων της ικανοποίησης του αθλητή αντιπροσωπεύουν την προσπάθεια μας

να κατανοήσουμε τις μη ποσοτικές παρατηρήσεις " . Επειδή είναι κατά μεγάλο μέρος το προϊόν προσωπικής ενόρασης μπορεί να μην αντικατοπτρίζει με ακρίβεια την πραγματικότητα . Ένα σημαντικό βήμα στον καθορισμό της έκτασης στην οποία το πρόγραμμα αντικατοπτρίζει την πραγματικότητα θα ήταν να σιγουρευτούμε ότι το θεωρητικό πρόγραμμα ταξινόμησης είναι λογικό από θεωρητική και πρακτική άποψη . Σε αυτή την προσπάθεια μπορούμε να εφαρμόσουμε τα κριτήρια αξιολόγησης των Chrisman , Hofer and Boulton (1988) και να πιστοποιήσουμε την επάρκεια του προγράμματος ταξινόμησης . Είναι οι κατηγορίες που προσδιορίζουμε α) συλλογικά ολοκληρωμένες (δηλαδή όλες οι κατηγορίες εξαντλούν όλους τους πιθανούς τομείς ευχαρίστησης του αθλητή) , β) αμοιβαία αποκλειστικές (δηλαδή δεν είναι δυνατόν οποιοσδήποτε τομέας να τοποθετηθεί σε περισσότερες από μια κατηγορία) , γ) εσωτερικά ομογενείς (δηλαδή οι τομείς μέσα σε μια κατηγορία πρέπει να είναι πιο όμοιοι μεταξύ τους από μέλη άλλων κατηγοριών) .

Μια άλλη μελέτη των Riemer and Chelladurai ερευνά α) τις διαφορές ανάμεσα στους επιθετικούς και αμυντικούς παίκτες των ποδοσφαιρικών ομάδων στην προτεινόμενη αρχηγία , αντιλαμβανόμενη αρχηγία και την ικανοποίηση από την αρχηγία και β) τις σχέσεις ανάμεσα στην προτεινόμενη αρχηγία και την αντιλαμβανόμενη , την αναλογία μεταξύ τους και την ικανοποίηση από την αρχηγία . Οι συμμετέχοντες στην έρευνα ήταν 201 άνδρες ποδοσφαιριστές από τρία πανεπιστήμια . Τα αποτελέσματα της έρευνας έδειξαν ότι οι αμυντικοί παίκτες προτίμησαν και διακρίθηκαν περισσότερο από τους επιθετικούς στην δημοκρατική συμπεριφορά , αυταρχική συμπεριφορά και την κοινωνική υποστήριξη . Επίσης , η αναλογία της προτεινόμενης και της

αντιλαμβανόμενης αρχηγίας στην έκταση της κοινωνικής υποστήριξης ήταν καθοριστική για την ενίσχυση της ικανοποίησης. Από την άλλη , η αντιλαμβανόμενη αρχηγία στην προπόνηση και την καθοδήγηση όπως και η θετική ανατροφοδότηση ήταν δυνατότεροι καθοριστές της ικανοποίησης στην αρχηγία από ότι η προτεινόμενη αρχηγία ή η αναλογία της προτεινόμενης και αντιλαμβανόμενης αρχηγίας .

Μια άλλη σχετική με την παραπάνω έρευνα των Horn and Carron (1985) , που έγινε σε πανεπιστήμιο του Καναδά σε αθλητές του βόλεϊ , του μπάσκετ , σε δρομείς και σε αθλητές κολύμβησης (N = 74) , αναφέρθηκαν μόνο τρεις σημαντικοί δείκτες της ικανοποίησης στην αρχηγία : τα αντιφατικά αποτελέσματα της προπόνησης και της καθοδήγησης , η κοινωνική υποστήριξη και η θετική ανατροφοδότηση . Επίσης ο Schliesman (1987) ερεύνησε την σχέση των αντιφατικών αποτελεσμάτων στην α) γενική ικανοποίηση και β) στην ικανοποίηση με μια συγκεκριμένη διάσταση ηγετικής συμπεριφοράς , για παράδειγμα δεσποτικής συμπεριφοράς . Τα αποτελέσματα ήταν τα εξής : Πρώτον η γενική ικανοποίηση έτεινε να αυξάνει καθώς η συμπεριφορά αντιλαμβανόμενης αρχηγίας της κοινωνικής υποστήριξης και της δημοκρατικής συμπεριφοράς αυξανόταν με τις απαιτήσεις αυτής της συμπεριφοράς . Δεύτερον , σημαντικές συσχετίσεις βρέθηκαν ανάμεσα στην διαστατική ικανοποίηση και στις αντίστοιχες διαστάσεις της προπόνησης και της καθοδήγησης , της κοινωνικής υποστήριξης και της θετικής ανατροφοδότησης , αν και ο έλεγχος αυτών των συσχετίσεων δεν βρέθηκε . Τέλος , υπήρξαν σημαντικές συσχετίσεις ανάμεσα στα αποτελέσματα της αντιλαμβανόμενης συμπεριφοράς της

κοινωνικής υποστήριξης και της θετικής ανατροφοδότησης και στην ικανοποίηση με την αρχηγία .

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3^ο

ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ

3.1 Δείγμα

Το δείγμα της έρευνας αυτής αποτέλεσαν 56 κολυμβητές της περιοχής της Θεσσαλίας . Από αυτούς οι 29 ήταν άνδρες και οι 27 γυναίκες με ποσοστό αντίστοιχα 51% και 49% . Ο μέσος όρος ηλικίας ήταν τα 12,25 χρόνια με τυπική απόκλιση 1,7 . Ο μέσος όρος προπονητικής ηλικίας ήταν 5,53 χρόνια με τυπική απόκλιση 1,94 χρόνια .

3.2 Όργανο μέτρησης

Για τη μέτρηση της επαγγελματικής ικανοποίησης χρησιμοποιήθηκε το Ερωτηματολόγιο Αθλητικής Ικανοποίησης (Athlete Satisfaction Questionnaire ASQ , Riemer and Chelladurai 1997)(βλ. Παράρτημα 1). Το ερωτηματολόγιο μετρά 13 πλευρές της ικανοποίησης των αθλητών . Οι απαντήσεις δόθηκαν με βάση μια 7βάθμια κλίμακα όπου (1) καθόλου ικανοποιημένος και (7) εξαιρετικά ικανοποιημένος .

Οι συντελεστές αξιοπιστίας α του Cronbach ήταν ικανοποιητικοί και κυμάνθηκαν από .52 ως .90 .

Τα ερωτηματολόγια ήταν απλά , αυτοσυμπληρώμενα και ανώνυμα .

3.3 Διεξαγωγή της έρευνας

Η διεξαγωγή της έρευνας υπήρξε ομαλή . Δημιουργήθηκαν κάποια μικροπροβλήματα , ασήμαντα όμως για την όλη λειτουργία της μελέτης .

Τα μικροπροβλήματα που εντοπίστηκαν αφορούσαν τον φόβο της επωνυμίας ή μη .

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4^ο

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Για την ανάλυση των δεδομένων χρησιμοποιήθηκε το S.P.S.S (Statistical Package for the social sciences) .

Όσο αφορά το φύλο των κολυμβητών παρατηρούμε ότι από τους 56 ερωτηθέντες , οι 29 ήταν άνδρες και οι 27 γυναίκες , με ποσοστό αντίστοιχα 51% και 49% .

Φύλο κολυμβητών

Ανδρες : 29 51%

Γυναίκες : 27 49%

Όσον αφορά την ηλικία των ερωτηθέντων έχει μέσο όρο 12,25 χρόνια και κυμαίνεται από 9 ως 16 χρονών . Η τυπική απόκλιση είναι 1,7 χρόνια .

Ηλικία κολυμβητών

Minimum : 9

Maximum : 16

Μέσος όρος : 12,25

Τυπική απόκλιση : 1,7

Όσον αφορά την προπονητική ηλικία των κολυμβητών έχει μέσο όρο 5,53 χρόνια και κυμαίνεται από 1 ως 9 χρόνων . Η τυπική απόκλιση είναι 1,94 χρόνια .

Προπονητική ηλικία κολυμβητών

Minimum : 1

Maximum : 9

Μέσος όρος : 5,53

Τυπική απόκλιση : 1,94

Όσον αφορά τους 6 πιο σημαντικούς παράγοντες επαγγελματικής ικανοποίησης (βλ. Πίνακα 1) τα αποτελέσματα έδειξαν :

1. Ο μέσος όρος ικανοποίησης των ερωτηθέντων από την προσωπική μεταχείριση, που δέχονται από τον προπονητή είναι 6,48 . Η τυπική απόκλιση ήταν .61 .
2. Ο μέσος όρος ικανοποίησης των ερωτηθέντων από την προπόνηση και τις οδηγίες , που δέχονται από τον προπονητή είναι 6,27 . Η τυπική απόκλιση είναι .77 .
3. Ο μέσος όρος ικανοποίησης των ερωτηθέντων από τον παράγοντα της προσωπικής αφοσίωσης στην ομάδα είναι 6,13 . Η τυπική απόκλιση είναι .74 .
4. Ο μέσος όρος ικανοποίησης των ερωτηθέντων από την συνεισφορά της ομάδας στο κοινωνικό σύνολο είναι 6,06 . Η τυπική απόκλιση είναι .76 .
5. Ο μέσος όρος ικανοποίησης των ερωτηθέντων από τον παράγοντα επαγγελματικής ικανοποίησης ως προς την ηθική των παικτών και του προπονητή είναι 6,01 . Η τυπική απόκλιση είναι .90 .
6. Ο μέσος όρος ικανοποίησης των ερωτηθέντων από την στρατηγική , που ακολουθείται από τον προπονητή και

την αποτελεσματικότητα της είναι 5,90 . Η τυπική απόκλιση είναι .58 .

Πίνακας 1

	ΜΕΣΟΣ ΟΡΟΣ	ΤΥΠΙΚΗ ΑΠΟΚΛΙΣΗ
Προσωπική μεταχείριση	6,48	.61
Προπόνηση και οδηγίες	6,27	.77
Προσωπική αφοσίωση	6,13	.74
Κοινωνική συνεισφορά ομάδας	6,06	.76
Ηθική	6,01	.90
Στρατηγική	5,90	.58

Οι αθλητές έδειξαν ικανοποιημένοι με παράγοντες όπως η προπόνηση και οι οδηγίες που δέχονται , η υποστήριξη που λαμβάνουν από τον προπονητή .

Όσον αφορά τους λιγότερο σημαντικούς παράγοντες επαγγελματικής ικανοποίησης (βλ. Πίνακα 2) , τα αποτελέσματα έδειξαν :

1. Ο μέσος όρος ικανοποίησης των ερωτηθέντων με την ατομική τους απόδοση στα πλαίσια της ομάδας είναι 5,89 με τυπική απόκλιση .83 .
2. Ο μέσος όρος ικανοποίησης των ερωτηθέντων από τον τρόπο που χρησιμοποιούνται οι ικανότητες τους από τον

προπονητή μέσα στην ομάδα είναι 5,81 . Η τυπική απόκλιση είναι .75 .

3. Ο μέσος όρος ικανοποίησης των ερωτηθέντων από την ομαδική απόδοση είναι 5,61 με τυπική απόκλιση .78 .
4. Ο μέσος όρος ικανοποίησης των ερωτηθέντων με την ολοκλήρωση της ομάδας είναι 5,39 . Η τυπική απόκλιση είναι .88 .
5. Ο μέσος όρος ικανοποίησης των ερωτηθέντων από την ομαδική συνεισφορά της ομάδας στο κοινωνικό σύνολο είναι 5,02 . Η τυπική απόκλιση είναι 1,36 .
6. Ο μέσος όρος ικανοποίησης των ερωτηθέντων από τον προϋπολογισμό της ομάδας και από τον τρόπο διαχείρισης των χρημάτων είναι 4,91 με τυπική απόκλιση 1,09 .
7. Ο μέσος όρος ικανοποίησης των ερωτηθέντων από την ιατρική περίθαλψη , που προσφέρει ο σύλλογος στους κολυμβητές είναι 3,90 με τυπική απόκλιση 2,02 .

Πίνακας 2

	Μέσος όρος	Τυπική απόκλιση
Ατομική απόδοση	5,89	.83
Χρησιμοποίηση ικανοτήτων	5,81	.75
Ομαδική απόδοση	5,61	.78
Ολοκλήρωση ομάδας	5,39	.88
Ομαδική συνεισφορά	5,02	1,36
Προϋπολογισμός ομάδας	4,91	1,09
Ιατρική περίθαλψη	3,90	2,02

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5^ο

ΣΥΖΗΤΗΣΗ – ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Η επαγγελματική ικανοποίηση αποτελεί μια από τις πιο δημοφιλείς περιοχές έρευνας στο χώρο των κοινωνικών επιστημών . Η ικανοποίηση των αθλητών έχει επίσης τονιστεί από αρκετούς στην ψυχολογία των αθλημάτων , οι οποίοι την έχουν συμπεριλάβει σαν μια μεταβλητή πρόβλεψης ή αποτελέσματος στη δουλειά τους . Ορίζουμε την ικανοποίηση του αθλητή σαν θετική κατάσταση επιρροής , που απορρέει από μια πολύπλοκη αξιολόγηση διαδικασιών των δομών και αποτελεσμάτων σχετιζομένων με την αθλητική εμπειρία . Το επίπεδο της ικανοποίησης αντικατοπτρίζει τις αντιδράσεις του αθλητή μέχρι του σημείου που η αθλητική εμπειρία συναντάει τα προσωπικά πρότυπα του καθενός . Αυτά τα πρότυπα είναι βασισμένα στο τι θέλει ο αθλητής , ή αισθάνεται ότι δικαιούται , τι παίρνουν οι άλλοι , προηγούμενες εμπειρίες και τωρινές προσδοκίες .

Σκοπός της εργασίας αυτής ήταν να διερευνηθεί το επίπεδο ικανοποίησης των αθλητών της κολύμβησης (η διεξαγωγή της έρευνας πραγματοποιήθηκε στην ευρύτερη περιοχή της Θεσσαλίας το έτος 2000 – 2001). Για την μέτρηση της ικανοποίησης χρησιμοποιήθηκε το Ερωτηματολόγιο Αθλητικής Ικανοποίησης των Riemer and Chelladurai . Το ερωτηματολόγιο μέτρησε 13 πλευρές της ικανοποίησης των αθλητών .

Τα αποτελέσματα έδειξαν ότι το επίπεδο ικανοποίησης των αθλητών ήταν σχετικά υψηλό . Οι αθλητές της κολύμβησης έδειξαν ιδιαίτερα ικανοποιημένοι κυρίως με παράγοντες , που αφορούσαν τη συμπεριφορά του προπονητή , την υποστήριξη , την

ανατροφοδότηση καθώς και από την προπόνηση και τις οδηγίες , που λαμβάνουν από τον προπονητή τους .

Οι έξι πιο σημαντικοί παράγοντες ήταν : η προσωπική μεταχείριση από τον προπονητή (6,59), οι προπόνηση και οι οδηγίες που λαμβάνουν από αυτόν (6,26), η προσωπική αφοσίωση στην ομάδα (6,21), η κοινωνική συνεισφορά της ομάδας (6,13), η ηθική των παικτών και του προπονητή (5,99) και τέλος η στρατηγική που ακολουθείται από αυτόν (5,92) . Όπως παρατηρείται καθοριστικός παράγοντας της αθλητικής ικανοποίησης είναι ο προπονητής και ο ρόλος του μέσα στην ομάδα . Πρωταρχικής σημασίας λοιπόν είναι η σωστή επιλογή του τεχνικού της ομάδας , ο οποίος υποχρεούται να φέρεται ισάξια σε όλους τους αθλητές , δίνοντας σε αυτούς την απαιτούμενη προσοχή , να έχει γνώση του αντικειμένου του , να ακολουθεί στρατηγική ανάλογη με τις απαιτήσεις της προπόνησης και του αγώνα και να τροφοδοτεί θετικά τους αθλητές οδηγώντας τους σε μέγιστες επιδόσεις ατομικές ή ομαδικές ανάλογα με το άθλημα . Επίσης οι αθλητές προσδίδουν βαρύτητα και στην προσωπική αφοσίωση στην ομάδα καθώς και στην ηθική του κάθε αθλητή .

Αντίθετα δυσαρεστημένοι έδειξαν κυρίως με την ιατρική υποστήριξη , που λαμβάνουν από τον σύλλογο τους καθώς επίσης και από το ποσό των χρημάτων , που επενδύονται στον σύλλογο τους .

Οι υπόλοιποι παράγοντες της αθλητικής ικανοποίησης είναι : η χρησιμοποίηση των ικανοτήτων από τον προπονητή (5,59) , η ομαδική απόδοση (5,58) , η ατομική απόδοση (5,48) , η ολοκλήρωση της ομάδας (5,41) , η ομαδική συνεισφορά (5,01) , ο προϋπολογισμός της ομάδας (4,88) και τέλος η ιατρική περίθαλψη (3,86) .

Από τα παραπάνω παρατηρείται ότι η ελλιπής ικανοποίηση των αθλητών σχετίζεται με παράγοντες , που αφορούν περισσότερο τη διοίκηση του εκάστοτε αθλητικού συλλόγου . Τα παράπονα για περιορισμένη επένδυση χρημάτων στον κάθε σύλλογο καθώς και για λανθασμένη διαχείριση των χρημάτων στιγματίζουν αρνητικά την εντύπωση των αθλητών για τον αθλητικό σύλλογο . Η στελέχωση του διοικητικού συλλόγου με ικανά στελέχη , τα οποία έχουν σαν σκοπό την ικανοποίηση του αθλητή , είναι το πρώτο βήμα για την αντιμετώπιση του προβλήματος .

Επίσης μια άλλη σημαντική πλευρά της ικανοποίησης των αθλητών παρουσιάζεται ως παράγοντας μείωσης της . Αυτή είναι η ιατρική περίθαλψη του κάθε συλλόγου . Ο συγκεκριμένος παράγοντας παρουσιάζει το μικρότερο ποσοστό ικανοποίησης των αθλητών . Με βάση τα αποτελέσματα των ερωτηματολογίων η ιατρική υποστήριξη , που λαμβάνουν οι αθλητές από τον σύλλογο τους , είναι μηδαμινή . Η ύπαρξη ιατρού κατά την διάρκεια των προπονήσεων αλλά και των αγώνων δεν υπάρχει . Επίσης ελλείπουν και τα ιατροφαρμακευτικά μέσα περίθαλψης . Η ανευθυνότητα αυτή των υπευθύνων του αθλητικού συλλόγου μπορεί να οδηγήσει σε τραυματισμούς αθλητών κατά τη διάρκεια της προπόνησης . Δεν είναι λίγα τα παραδείγματα τραυματισμού σε αθλητικό χώρο ελλείψει ιατρού , τα αποτελέσματα του οποίου απέβησαν μοιραία . Έτσι πρωταρχικό μέλημα των αθλητικών συλλόγων είναι η συνεχής παρουσία ιατρού στους χώρους άθλησης και η υποστήριξη αυτού με τα απαραίτητα φαρμακευτικά μέσα .

Κάνοντας μια σύγκριση των αποτελεσμάτων της έρευνας του Eguchi παρατηρούμε ότι βρήκε σημαντικές συσχετίσεις μεταξύ του

περιβάλλοντος (συνεργασία με συναθλητές , εντιμότητα και συμβουλές) , παράγοντας και προπονητής (προπόνηση , επιλογή , χρησιμότητα) και παράγοντας στην αθλητική ικανοποίηση . Το συμπέρασμα ήταν ότι η ικανοποίηση των αθλητών ποδοσφαίρου της Ιαπωνίας βασίζεται στις ανθρώπινες σχέσεις μεταξύ της ομάδας .

Σε μια έρευνα των Horn and Carron αναφέρθηκαν στα αποτελέσματα μόνο τρεις σημαντικοί δείκτες της ικανοποίησης στην αρχηγία : τα αντιφατικά αποτελέσματα της προπόνησης και της καθοδήγησης , η κοινωνική υποστήριξη και η θετική ανατροφοδότηση .

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Ελληνική

Κάντας ,Α(1996) Οργανωτική – βιομηχανική Ψυχολογία :
Αθήνα Ελληνικά Γράμματα

Ξενόγλωσση

Chelladurai ,(1999) Human Resource Management in Sport
and Recreation . Human Kinetic.

. *Barbara A. Brown and B. Gail Frankel* , Activity through the
years : Leisure , Leisure Satisfaction and Life Satisfaction .
Sociology of Sport Journal 1993,10 .1 –17.

Eguchi Jun , Satisfaction of Men`s College Soccer Athletes
in Japan . School of Management and Informatics , Sanno College
, Shehara Japan .

Chelladurai .Riemer , Development of the Athlete
Satisfaction Questionnaire . Journal of Sport and Exercise
Psychology , 1998,20,127-156 .

Chelladurai .Riemer , A Classification of Facets of Athlete
Satisfaction . Journal of Sport Management , 1997,11,133-159 .

Chelladurai , P. (1978). A contingency model of leadership
in athletics. Unpublished doctoral dissertation, University of
Waterloo .

Chelladurai ,P. (1984). Discrepancy between preferences
and perceptions of leadership behavior and satisfaction of athletes
in varying sports. Journal of Sport Psychology, 6,27-41.

*Chelladurai ,P., Imamura, H., Yamaguchi, Y., Oinuma, Y., &
Miyauchi, T.(1988)*. Sport leadership in a cross national setting:

The case of Japanese and Canadian University athletes. *Journal of Sport and Exercise Psychology*, 10,374-389.

Horne, T., & Carron, A.V. (1985). Compatibility in Coach-athlete relationships. *Journal of Sport Psychology*, 7,137-149.

Rice, R.W., McFarlin, D.E., & Bennett, D.E. (1989). Standards of comparison and job satisfaction. *Journal of Applied Psychology*, 74, 591-598.

Schliesman, E.S. (1987). Relationships between the congruence of preferred and actual leader behavior and subordinate satisfaction with leadership. *Journal of Sport Behavior*, 10,157-166.

Smith, R.E., Smoll, F.C., Curtis, B., & Hunt, E. (1978). Toward a mediational model of coach-player relationships. *Research Quarterly*, 49, 528-541.

Beard, J., & Ragheb, J.M. (1980). Measuring leisure satisfaction. *Journal of Leisure Research*, 12, 20-33.

Berry, R.E., & Williams, F.L. (1987). Assessing the relationship between quality of life and marital and income satisfaction: A path analytic approach. *Journal of Marriage and the Family*, 49,107-116.

Bortz, W.M. (1982). Disease and aging. *Journal of the American Medical Association*, 248(20), 1203-1206.

Cambell, A. (1976). Subjective measures of well-being. *American Psychologist*, 31, 117-124.

Carter, S. (1983). Aging and fitness of seniors....where do we stand? *Recreation Canada*, 41(1), 41-42.

Crandall, R., & Slivken, K. (1980). Leisure attitudes and their measurement. In S. Iso-Ahola (Ed.), *Social Psychological*

perspectives on leisure and recreation (pp.261-284). Springfield : Charles C Thomas).

• *DeVries, H.A. (1980).* Tranquilizer effect of exercise: A critical view. *The Physician and Sportsmedicine*, 9(1), 47-55.

- *Flannagan, J. (1978).* A research approach to improving our quality of life. *American Psychologist*,33(2), 138-147.

• *Guirin, R. (1980).* Elderly recreational vehicle tourists: Life satisfaction correlates of leisure satisfaction. *Journal of Leisure Research*, 12(3), 198-204.

• *Kent, S. (1982).* Exercise and aging. *Geriatrics*, 37(6), 132-135.

- *London, M., Crandall, R., & Seals, G.W. (1977).* The contribution of job and leisure satisfaction to quality of life. *Journal of Applied Psychology*, 62(3), 328-334.

• *Markides, K., & Martin, H. (1979).* A casual model of life satisfaction among the elderly. *Journal of Gerontology*, 34, 86-93.

• *McPherson, B. (1990).* Aging as a social process: An introduction to individual and population aging (2nd ed.). Toronto: Butterworths.

Oppong, J.R., Ironside, R.G., & Kennedy, L.W. (1988). Perceived quality of life in a centre-periphery framework. *Social Indicators Research*, 20, 605-620.

• *Piscopo, J. (1986).* Fitness and aging. New York: Wiley.

•+ • *Ragheb, M., & Griffith, C. (1982).* The contribution of leisure participation and leisure satisfaction to life satisfaction of older persons. *Journal of Leisure Research*,14(4), 295-305.

• *Roadburg, A. (1985).* Aging, retirement, leisure and work in Canada. Toronto: Methuen.

• *Russel, R. (1987).* The importance of recreation satisfaction and activity participation to the life satisfaction of age-segregated retirees. *Journal of Leisure Research*, 19(4), 273-283.

• *Smith, D.H., & Theberge, N. (1987).* Why people recreate. Champaign, IL: Human Kinetics.

• *Smith, E. (1982).* Exercise for prevention of osteoporosis: A review. *The Physician and Sportsmedicine*, 10(3), 72-83.

• *Wong, P.T.P. (1989).* Personal meaning and successful aging. *Canadian Psychology*, 30(3), 516-525.

• *Wood, L.A., & Johnson, J. (1989).* Life satisfaction among the rural elderly: What do the numbers mean? *Social Indicators Research*, 21, 379-408.

Yankelovich, D. (1978,May). The new psychological contracts at work. *Psychology Today*, pp. 46-50.